

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce **Š. S.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 3. 2006, o námitce podjatosti vznesené vůči soudkyni Krajského soudu v Plzni JUDr. Olze Charvátové,

t a k t o:

Soudkyně Krajského soudu v Plzni JUDr. Olga Charvátová **n e n í v y l o u č e n a** z projednávání a rozhodnutí o žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 20. 3. 2006, vedené pod sp. zn. 16 Cad 99/2006.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou ze dne 30. 3. 2006 se žalobce domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované, kterým byla zamítnuta jeho žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek stanovených v § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

Při jednání konaném dne 1. 8. 2006 uplatnil žalobce námitku podjatosti vůči soudkyni JUDr. Olze Charvátové, kterou na vyzvání soudu odůvodnil tím, že „ho soudkyně nenechá normálně mluvit“. Dále uvedl, že „proti ní nic nemá“, a že nesouhlasí s tím, co „poslala komise“.

Ve svém vyjádření k podané námitce soudkyně uvedla, že se necítí být podjatá, neboť žalobce osobně nezná, poprvé jej viděla až u ústního jednání dne 1. 8. 2006 a není s ním v příbuzenském ani přátelském poměru. Její zájem na vyřízení věci je služební.

Při posouzení důvodnosti námitky podjatosti vycházel Nejvyšší správní soud z § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), podle kterého jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce však nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání

a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., tak je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít také o vztah ekonomické závislosti. Takové důvody zjevně dány nejsou a žalobce je ani nenamítal.

Žalobce možnou podjatost spatřuje v tom, že jej soudkyně „nenechá normálně mluvit“. Jedná se tedy o důvod, který zjistil při jednání a při tomto jednání jej také uplatnil; námitka podjatosti je tak včasná (§ 8 odst. 5 s. ř. s.). Žalobce však vůbec netvrdí, že by soudkyně měla poměr k věci, účastníkům či jejich zástupcům, a neuvádí ani žádný jiný ze zákonem předpokládaných důvodů, pro které by Nejvyšší správní soud mohl o vyloučení soudkyně rozhodnout, naopak jeho tvrzení lze spíše považovat za *důvod spočívající v postupu soudce v řízení o projednávané věci*, který zákon jako okolnost pro vyloučení soudců výslovně zapovídá (§ 8 odst. 1 poslední věta s. ř. s.). Námitka podjatosti vznesená žalobcem je tedy nedůvodná.

Pokud pak jde o jeho tvrzení týkající se věci samé, tak ty jsou k posouzení námitky podjatosti zcela nepodstatné.

Z výše uvedeného pak Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2006

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu